

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. travnja 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Reti
Televisive Italiane SpA (RTI)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM**

(Predmet C-255/21)

(2021/C 329/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Druga stranka u žalbenom postupku: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM

Prethodna pitanja

1. U kontekstu primjene propisa Zajednice o ograničenju vremena za oglašavanje, imajući u vidu općenitu važnost koju pravo [Europske unije] pridaje pojmu grupacije ili jedinstvenog gospodarskog subjekta, koja proizlazi iz brojnih izvora prava tržišnog natjecanja (a kada je riječ o ovom postupku, iz spomenute uvodne izjave 43. Direktive 2018/1808/EU ⁽¹⁾ i novog teksta članka 23. Direktive 2010/13/EU ⁽²⁾), ne dovodeći u pitanje postojeće razlikovanje u talijanskom nacionalnom pravu u pogledu odobrenja koje članak 5. stavak 1. točka (b) Zakonodavne uredbe 177/[2005] [predviđa] za pružatelje radiotelevizijskih usluga, može li se kao tumačenje koje je u skladu s pravom Zajednice prihvatiti tumačenje nacionalnog radiotelevizijskog prava prema kojem se iz članka 1. stavka 1. točke (a) Zakonodavne uredbe 177/[2005], s izmjenama u tekstu koji je na snazi od 30. ožujka 2010. (slijedom provedbe Direktive 2007/65/EZ ⁽³⁾), može zaključiti da proces konvergencije između različitih oblika komunikacija (elektroničke komunikacije, nakladništvo, uključujući i digitalno, te internet u svim svojim primjenama) tim više vrijedi i među pružateljima usluga radiotelevizijskih medija, posebno ako su već integrirani u grupacije međusobno povezanih poduzeća, te ako se [taj proces] nameće na općoj razini, uz posljedice koje iz toga proizlaze u pogledu tumačenja citiranog članka 38. stavka 6. [Zakonodavne uredbe], tako da radiodifuzna organizacija može biti i grupacija kao jedinstveni gospodarski subjekt, ili je pak naprotiv, sukladno spomenutim načelima Zajednice, imajući u vidu samostalnost odredbe o ograničenju vremena za oglašavanje u odnosu na opće pravo tržišnog natjecanja, zabranjeno priznavati značaj – prije 2018.– grupacijama i spomenutom procesu konvergencije te takozvanim međumedijskim aktivnostima, pri čemu se onda za potrebe izračuna indeksa ograničenja vremena za oglašavanje uzima u obzir samo pojedinačna radiodifuzna organizacija, čak i ako je povezana u grupaciju (i to zato jer se ta mjerodavnost spominje samo u pročišćenom tekstu članka 23. Direktive 2010/13/EU), nastalom nakon donošenja Direktive 2018/1808/EU)?
2. Imajući u vidu spomenuta načela prava Unije o grupacijama i poduzeću kao jedinstvenom gospodarskom subjektu, u kontekstu primjene ograničenja vremena za oglašavanje i spomenutog niza tekstova citiranog članka 23., ne dovodeći u pitanje navedenu razliku između odobrenja, može li se iz antimonopolskih propisa o [Integriranom sustavu komunikacija] iz članka 43. Zakonodavne uredbe 177/[2005] također izvući zaključak o mjerodavnosti koncepta grupacije „pružatelja medijskih usluga” (ili prema riječima žalitelja: grupacija nakladničkih poduzeća) za izuzeće promotivnih poruka između medija unutar grupacije iz ograničenja vremena za oglašavanje iz članka 38. stavka 6. Zakonodavne uredbe [177/2005] ili naprotiv tu mjerodavnost treba isključiti za razdoblje prije 2018., imajući u vidu samostalnost televizijskog prava tržišnog natjecanja u odnosu na pravila o ograničenju vremena za oglašavanje?
3. Priznaje li novi tekst članka 23. stavka 2. točke (a) Direktive 2010/13/EU već postojeće načelo iz prava tržišnog natjecanja o općoj mjerodavnosti grupacija ili se radi o novom rješenju, te je li stoga u prvom slučaju riječ o pravnoj realnosti koja je već ukorijenjena u europskom pravu – tako da u tom smislu obuhvaća i predmetni slučaj, koji je iz vremena prije tog novog teksta, te uvjetuje tumačenja [nacionalnog regulatornog tijela] namećući mu da u svakom slučaju prizna koncept grupacije „pružatelja medijskih usluga” – ili pak, ako je riječ o drugom slučaju, on zabranjuje priznavanje mjerodavnosti grupacijama društava u slučajevima nastalim prije njegova uvođenja jer nije primjenjivo *ratione temporis*, s obzirom da se radi o novom rješenju?

4. U svakom slučaju te neovisno o sustavu odobrenja utvrđenom u članku 5. Zakonodavne uredbe 177/2005 i o novom tekstu članka 23. koji je uveden 2018., to jest pod pretpostavkom da nova odredba ne znači priznavanje postojećeg stanja već da se radi o novom rješenju, kako je predviđeno u točki (c), jesu li integrirani odnosi televizija – radio, općenito promatrani u pravu tržišnog natjecanja, zbog sveobuhvatne i međusektorske naravi pojmova gospodarske jedinice i grupacije, ključ u kontekstu kojeg treba tumačiti ograničenje vremena za oglašavanje, koje je dakle u svakom slučaju prešutno uređeno u odnosu na grupaciju poduzeća (odnosno konkretno [na] odnose kontrole između poduzeća iz grupacije) i funkcionalno jedinstvo tih poduzeća za potrebe promocije programa unutar grupacije između televizije i radija, ili su pak ti integracijski odnosi irelevantni u pitanjima ograničenja vremena za oglašavanje, pa stoga treba smatrati da su „vlastiti” programi iz članka 23. (prvotni tekst) takvi jer pripadaju samo radiodifuznoj organizaciji koja ih promiče, a ne grupaciji društava u cjelini, s obzirom na to da je navedeno pravilo samostalna odredba koja ne dopušta bilo kakvo sustavno tumačenje koje bi ga proširilo na grupaciju kao jedinstveni gospodarski subjekt?
5. Konačno, treba li odredbu članka 23., u svojem prvotnom tekstu, čak i ako se ta odredba ne smije tumačiti u kontekstu prava tržišnog natjecanja, u svakom slučaju shvatiti kao poticajnu odredbu koja odražava specifičnost promocije, koja je isključivo informativne prirode i nema za cilj da nekoga uvjeri u kupnju neke druge robe i usluga osim onih koje se promiču u programima, te ju kao takvu treba smatrati isključenom iz područja primjene odredbi o ograničenju vremena za oglašavanje, zbog čega se primjenjuje, u okvirima poduzeća koja pripadaju istoj grupaciji, u svim slučajevima integrirane promocije koja obuhvaća više medija, ili je pak treba shvatiti kao derogatornu i iznimnu odredbu u pogledu izračuna ograničenja vremena za oglašavanje te kao takvu usko tumačiti?

- (¹) Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL 2018., L 303, str. 69.)
- (²) Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL 2010., L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)
- (³) Direktiva 2007/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (SL 2007., L 332, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 314.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2021. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, los contenidos Digitales (AMETIC) / Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Predmet C-263/21)

(2021/C 329/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Tuženici: Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)